

[Tom Behnke]

sker gang på gang, give dem dansk statsborgerskab, til trods for at de har overtrådt lovgivningen.

Vi mener også, at det vil være hensigtsmæssigt af hensyn til de øvrige fremmede i Danmark, at de, der ikke kan finde ud af spillereglerne her, bliver udvist af landet, således at de ærlige fremmede, der er i landet, kan få nogle tålelige forhold.

Jeg nævnte det ene »kan«, hvor kommunalbestyrelsen kan gå ind og opkræve pengene hos garanten, når man laver en forsørgelseskontrakt. Men når man læser forslaget igennem, er der utallige gummiparagraffer med: man »kan«, og man »bør« osv.

Når vi nu skal have en opstramning, hvorfor så ikke stramme helt op, så det er klokkerent for enhver, hvad der står i lovgivningen, og hvad konsekvenserne bliver af lovgivningen. Det kan man ikke forudse, når der i lovgivningen står, at man »kan«, og at man »bør«.

Alt i alt mener vi, det er en utrolig tynd kop te, man her har lanceret, efter at man igennem adskillige måneder, ja, år har proklameret, at nu skal der en stramning til, en mærkbar stramning. Det er ikke det, vi ser her, og det vil betyde, at vi fra Fremskridtspartiets side vil stille en række ændringsforslag, således at det bliver en reel opstramning af lovgivningen og ikke bare nogle tynde ord på et stykke papir.

Mimi Jakobsen (CD):

Vi har fra CD's side tit og ofte skældt ministeren ud for, at det tog så lang tid, før det her forslag kom frem, så det vil jeg ikke bruge tale-tid på i dag.

Man må så give ministeren så meget, at man må sige, at der – efter den debat, vi havde i december måned – er ting, som ministeren har sorteret fra, har lagt øren til og har erkendt ikke havde nogen stor fremtid for sig i Folketinget. Her tænker jeg først og fremmest på kvoteordningen, som jeg er meget tilfreds med at ministeren har pakket ned, hvor den hører hjemme.

Jeg kan ikke rigtig vurdere, om det nu er syvårsreglen, vi skal have som erstatning for kvoteordningen. Jeg synes, der er meget, der tyder på, at den ikke vil vække latter og sang her i salen. Jeg kan i hvert fald sige for CD's vedkommende, at vi må afvise denne syvårsregel.

Ministeren har nu valgt at tale om en begrænsning af familiesammenføringerne og en effektivisering af sagsbehandlingen, og det gør vi så.

Med hensyn til familiesammenføring af forældre – mange ordførere har allerede sagt det – skal det med hver gang, hvor få tilfælde det drejer sig om. Jeg synes derfor, det må være rigtigt at spørge, om det virkelig er nødvendigt, at man skal have så megen ændring for så lidt.

Begrundelsen i lovforslaget for ændringen fra 60 år til 65 år mener jeg i hvert fald er sygelig. At det skulle være nemmere at integrere mennesker, der kommer hertil i 65-årsalderen end i 60-årsalderen, forekommer ikke umiddelbart indlysende. Det kan være, de gør mindre vrøvl, men at de skulle være nemmere at integrere, tvivler jeg på. Argumentet med, at det svarer mere til det tidspunkt, hvor danske mennesker begynder deres otium, holder heller ikke en halv meter. Jeg vil tro, at den gennemsnitlige pensionsalder i Danmark er 62-63 år. Det er ikke 67 år, og det er heller ikke 65 år; det er væsentlig lavere. Så jeg synes ærlig talt ikke, den regel er meget bevendt.

Med hensyn til ægtefællerne står vi meget gerne ved det, vi allerede tilkendegav, sidst vi behandlede disse sager, nemlig at CD er parat til at begrænse børneægteskaberne. Jeg er ikke enig i det, der meget fordømmende står i bemærkningerne til forslaget om, at det er helt forkert, at man gør sådan osv. Det synes jeg egentlig ikke tilkommer os at bedømme. Det, vi kan sige i Danmark, er, at man kan gifte sig, som man nu har tradition for osv., det kan vi tænke om, hvad vi vil, men ifølge danske regler giver det ikke anledning til familiesammenføring. Det synes jeg er et fair synspunkt, og det vil vi gerne bakke op.

Syvårsreglen med hensyn til udenlandske ægtefæller har jeg også nævnt. Det kan vi ikke acceptere. Med hensyn til asylsøgerne vil jeg gerne spørge: Hvor stort er dette problem? Hvor mange asylsøgere gifter sig faktisk? Det har jeg ikke i skydingen kunnet finde tallet på. Hvis man har en sagsbehandlingstid på 2-3 år, mener jeg, at denne regel er dybt betænkelig. Det må jeg sige. Kom man ned på en sagsbehandlingstid på 3 måneder, ville jeg se mere lempeligt på det. Først og fremmest må vi have noget uddybende materiale om det her. Det er muligt, det står et sted, og så beklager jeg, at